

ELS ÀPATS DE JESÚS

El fet d'entaular-se no consisteix només en menjar i beure. El que fa especial un àpat no és sols el que es menja sinó amb **qui** es menja.

Asseure's a taula amb algú, sovint és una prova de servei, respecte, confiança, amistat, intimitat, on ens escoltem, discutim, preguntem, aportem el que fem, el que som i el que vivim.

Els nostres menjars moltes vegades són també motiu de celebracions, de festa.

Descobrim en els Evangelis que Jesús s'entaula tot sovint.

En els textos dels Evangelis veiem amb qui menja Jesús i que els seus àpats estan situats en un espai i un temps concrets.

AMB QUI MENJA JESÚS?

El que sorprèn de Jesús és que s'asseu a sopar amb tothom. La seva taula està oberta a tots: ningú no se n'ha de sentir exclòs. Jesús vol comunicar el que experimenta en el seu cor quan comparteix taula amb els deixebles, publicans, pecadors, captaires, malalts, dones i criatures.

ON MENJA?

Els llocs són variats. El trobem que menja a les cases de la gent (Leví, Zaqueu, Marta i Maria...). També a la muntanya, al costat del llac, a llocs despoblats, a unes noces a Canà, a la sala del sopar Pasqual...

QUAN MENJA?

Quan despunta el dia, al captard, al vespre...

QUÈ DIU I QUÈ FA JESÚS EN EL SEUS ÀPATS

A Galilea

Jesús té la **iniciativa** i **es convida** a casa del publicà Leví. Ell ho deixa tot, el segueix i li ofereix un gran banquet a casa seva. Els fariseus retreuen que Jesús mengi i begui amb els publicans i els pecadors. Jesús els **qüestiona** i **aclareix**, amb la seva resposta, que el metge no el necessiten els qui estan sans sinó els qui estan malalts. No ha vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó els pecadors. **Lc 5, 27-32**

De camí cap a Jerusalem

Zaqueu, cap de publicans, era un home ric però no era un home estimat per la gent, tothom el considerava un pecador. Quan Jesús entrà a Jericó, Zaqueu buscava de veure Jesús i obrint-se pas entre la gent s'enfilà. Jesús aquí també té la **iniciativa** i, **prescindint del què diran**, el **mirà** i **es convidà** a casa seva. Zaqueu l'acull amb alegria i la intimitat i la sintonia amb Jesús el **transforma**, el **revifa** i el **reconstrueix**. **Lc 11, 37-44**

A Jerusalem

Sopar Pasqual

En aquest sopar tan anhelat per Jesús el primer que fa és rentar els peus dels deixebles (Jn, 13). Lluc el descriu com un **banquet festiu**, amb la seva **tertúlia**. En el fons hi ha un discurs de comiat en el qual Jesús transmet als seus deixebles els seus pensaments més importants i mostra una vegada més el seu amor. Alhora **comunica** la seva angoixa i anuncia el que passarà. Ell, que moltes vegades mostrà la misericòrdia de Déu durant els àpats, culminà el seu amor lliurant-se a si mateix als seus deixebles en els signes del pa i del vi. **Lc 22, 7-16**

Un cop Ressuscitat trobem que continua menjant amb els seus amics, deixebles, apòstols: El trobem en el camí d'Emmaús.

Els deixebles retenen el caminant desconegut per sopar junts al poblet d'Emmaús. El gest és senzill, però entranyable. Uns caminants cansats del viatge s'asseuen a compartir la mateixa taula. S'accepten com amics i descansen junts del llarg camí. És aleshores que **als deixebles se'ls obren el ulls** i descobreixen Jesús com algú que alimenta les seves vides, els sosté en el cansament i els enforteix per al camí. La intenció del narrador és clara: Jesús es fa present quan els deixebles el recorden i parlen d'Ell. **Lc 24, 13-35**

Jesús continua tenint la iniciativa, si li obrim la porta entrarà a casa nostra i soparà amb nosaltres. Ap 3, 20

Preguntes per al diàleg

- Quins valors descobreixes en els teus àpats?
- Amb quin dels textos citats t'identifiques més?
- En les taules de Jesús descobrim canvis d'actituds dels qui l'acompanyen. De la taula de l'Eucaristia en sortim transformats, guarits? Se'ns nota?
- Si a les taules de Jesús descobrim intimitat, a l'Eucaristia descobrim que brolla una intimitat en comunió amb Ell i amb tothom?
- Som conscients que Jesús vol hostatjar-se a casa nostra cada dia?